

ทำงานจบ คนไม่จบ: เคล็ดวิชาพาบทเรียนเขียนเป็นบทความพยาบาล*

ดารุณี จงอุดมการณ์ ป.ศ.** ลดาวัลย์ พันธุ์พาณิชย์ ป.ศ.*** ชวัญสุดา บุญทศ ป.ศ.****
อรรณณ ดวงมังกร พย.ม.***** ชัญญิศา อภิโชคศิริญ บธ.บ.*****

บทคัดย่อ

การเขียนบทความทางวิชาการซึ่งประกอบด้วยบทความวิชาการและบทความวิจัยเป็นเครื่องมือสำคัญในการสื่อสารความรู้สู่สังคมและวิชาชีพการพยาบาล รวมถึงการประเมินความก้าวหน้าในการทำงานทางอาชีพด้วย แต่ด้วยข้อจำกัดต่างๆ ของบุคคลในการดำเนินชีวิต จึงเป็นผลให้หลายคนไม่สามารถผลิตผลงานด้านบทความออกมาได้ บทความนี้จึงมีเป้าหมายเพื่อลดอุปสรรคดังกล่าวด้วยการมีวัตถุประสงค์เพื่ออธิบายคุณลักษณะที่ดีของบทความทางวิชาการ เทคนิคการเขียนบทความทางวิชาการ ตัวอย่างขั้นตอนของการส่งบทความเพื่อรับการพิจารณาตีพิมพ์ในวารสารที่คัดสรร และ การลดปัญหาอุปสรรคในการสร้างผลงานบทความทางวิชาการของพยาบาล

คำสำคัญ: การเขียนบทความทางวิชาการพยาบาล คุณลักษณะของบทความทางวิชาการที่ดี

*อำนวยการดำเนินการโดยฝ่ายการพยาบาล ในการประชุมวิชาการสำหรับพยาบาล เรื่อง “การเขียนรายงานวิจัยเพื่อตีพิมพ์” วันที่ 27 กรกฎาคม 2566 โรงพยาบาลศรีนครินทร์ คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น และร่วมสนับสนุนคณะวิทยากร โดย มูลนิธิสายทศุณีย์นิยมิตรภาพฯ

**ศาสตราจารย์ คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ผู้รับผิดชอบบทความ อีเมล darjon@kku.ac.th

***ผู้ช่วยศาสตราจารย์ คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

****อาจารย์ คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

*****นักศึกษาหลักสูตรปริญญาโทปฏิบัติการ (พยาบาลศาสตร์) คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

*****เจ้าหน้าที่ฝ่ายจัดการ วารสารพยาบาลศาสตร์และสุขภาพ อีเมล journal.nu@gmail.com, Tel/Fax +66-43-202435

Finished work, more to move on: Tips for writing nursing work-based manuscripts*

Darunee Jongudomkarn Ph.D.** Laddawan Panpanit Ph.D.*** Kwansuda Boontos Ph.D.****
Aurawan Duangmangkorn M.S.N.***** Chananchida Apichokhiran B.B.A.*****

Abstract

Scientific manuscript writing, consisting of academic articles and research articles, is vital for disseminating knowledge to the nursing profession and society, and it plays a pivotal role in career path progression for nurses. However, many nurses encounter limitations that hinder their ability to produce such works. This paper aims to address these barriers by providing education on the key characteristics of a high-quality scientific manuscript, techniques for effective writing, examples of procedures for manuscript submission to a selected journal, and strategies to overcome obstacles faced by nurses in creating scientific manuscripts.

keywords: Scientific manuscript writing in nursing; a high-quality scientific manuscript

*Activity facilitated by the Nursing Division, An academic conference for nurses on “Writing a research manuscript for publication”, 27 July 2023, Srinagarind Hospital, Khon Kaen University, and the speaker team was partially supported by the foundation of SaiyudNiyomviphat.

**Professor, Faculty of Nursing, Khon Kaen University, Corresponding author Email: darjon@kku.ac.th

***Assistant Professor, Faculty of Nursing, Khon Kaen University

****Lecturer, Faculty of Nursing, Khon Kaen University

*****Student, the philosophy program in nursing science, Faculty of nursing Khon Kaen University

*****A manager staff, Journal of nursing science and health, E-mail: journal.nu@gmail.com, Tel/Fax +66-43-202435

บทนำ

การเขียนบทความมีหลายประเภททั้งบทความเพื่อความบันเทิง บทความทางการเมือง บทความเพื่อส่งเสริมสังคม บทความส่งเสริมการขาย/การตลาด บทความทางวิชาการ หรือ อื่นๆ ตามวัตถุประสงค์ของการจัดทำ และกลุ่มเป้าหมายของผู้อ่าน โดยเฉพาะในปัจจุบันที่ทุกคนสามารถเข้าถึงช่องทางการเผยแพร่ข้อมูลได้หลากหลาย หรือมีสื่อออนไลน์ส่วนตัวได้ตามรูปแบบแอปพลิเคชันที่ใช้เป็นเวทีสื่อสารส่วนตัว เช่น เฟสบุ๊ก ยูทูบ ทวิตเตอร์ เวบบล็อกส่วนบุคคล เป็นต้น ซึ่งต่างจากอดีตย้อนกลับไปกว่า 30 ปี ที่มีเวทีสื่อกลางจำกัด เช่น หนังสือพิมพ์รายวันทรงคุณภาพที่สังคมยอมรับ เมื่อส่งไปขอรับการพิจารณาตีพิมพ์ต้องตั้งตารอคอย ลุ้นวันต่อวันว่าจะได้รับการหยิบยกมาตีพิมพ์หรือไม่¹⁻⁵ หรือทิ้งตะกร้าไปแล้ว รวมถึงเป็นช่องทางสำคัญในการบริการวิชาการแก่สังคม เช่น ผู้เขียนหลักได้มีโอกาสทำหน้าที่บรรณาธิการในการนำเสนอชุดความรู้ทางวิชาการของคณาจารย์คณะฯ เพื่อส่งเสริมสุขภาพประชาชน จำนวน 20 เรื่อง ภายใต้โครงการฉลองครบรอบ 25 ปีคณะพยาบาลศาสตร์ มช. ทางหนังสือพิมพ์มติชน ฉบับประจำวันอาทิตย์ ช่วงเดือน เมษายน พ.ศ. 2539 ถึง กันยายน 2539 ซึ่งมีรองศาสตราจารย์กัลยา พัฒนศิริ เป็นคนบตีเมื่อได้รับการตีพิมพ์ย่อมสร้างผลกระทบเชิงนโยบายและภาพลักษณ์สถาบันจากสังคมและต่อวิชาชีพในระดับหนึ่ง ทั้งนี้ พิจารณาได้จากจดหมายความคิดเห็น ปฏิกริยาต่อบทความจากสมาชิกในวงวิชาชีพและสังคมที่ส่งมาให้ผู้เขียนทางไปรษณีย์จำนวนหนึ่ง และหากมีการตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานในระดับนานาชาติยังเป็นช่องทางที่ช่วยให้คนทั่วโลกรู้จักและเข้าถึงผู้ที่เขียนเผยแพร่ชิ้นงาน ดังประสบการณ์ที่ผู้เขียนหลักเคยได้รับเกียรติรับเชิญจากองค์การอนามัยโลกให้เป็นผู้ทรงคุณวุฒิ (มี 7 คน) จาก 7 ภูมิภาคทั่วโลก ในการร่วมจัดทำแนวปฏิบัติการบรรเทาปวดจากการฉีดวัคซีนที่สำนักงานใหญ่ สวิสเซอร์แลนด์^{6,7,8}

บทความนี้จึงมีจุดมุ่งหมายเพื่อนำเสนอความสำคัญและวิธีการของการเขียน “บทความทางวิชาการ” ให้บรรลุปเป้าหมาย ทั้งนี้ การเขียนบทความทุกประเภทย่อมแสดงถึงความสามารถทางวิชาชีพ/วิชาการของผู้เขียน โดยทั่วไปท่านเรียกชื่อบทความรวมในวงวิชาชีพ/วิชาการนี้ว่า “บทความทางวิชาการ” ประกอบด้วย บทความวิชาการ และบทความวิจัย ซึ่งต้องเผยแพร่ในวารสารวงวิชาชีพ/วิชาการที่ผลิตต่อเนื่องอย่างน้อยสามปี มีการตรวจสอบคุณภาพของบทความโดยผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบบทความ (peer reviewer) ซึ่งเป็นบุคคลภายนอกจากหลากหลายสถาบัน อย่างน้อย 2-3 คน โดยวารสารวิชาการนั้น อาจเผยแพร่เป็นรูปเล่มสิ่งพิมพ์หรือเป็นสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ที่มีกำหนดการเผยแพร่อย่างแน่นอนชัดเจน ภายใต้การกำกับคุณภาพของบรรณาธิการและทีมงานที่มีความน่าเชื่อถือทางวิชาการและคุณภาพให้แก่วารสารที่ดำเนินการอยู่ หรืออาจนำเสนอในที่ประชุมวิชาการระดับชาติ/นานาชาติ รายงานวิจัยรวมเล่มประกอบการประชุม (proceedings) บรรจุบทความที่มาจากการประชุมโดยสมาคมวิชาชีพ/วิชาการ และบทความนั้นๆ ต้องผ่านการคัดกรองและแนะนำของคณะผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรฐานวิชาการ ทั้งนี้ การประชุมวิชาการที่เป็นที่ยอมรับคุณภาพต้องดำเนินการต่อเนื่องมาไม่น้อยกว่า 5 ปี⁹

ทั้งนี้ การเผยแพร่งานเป็นบทความทางวิชาการ นอกจากเป็นประโยชน์ด้านการส่งเสริมความก้าวหน้าตนเองในอาชีพแล้ว ยังสร้างคุณูปการแก่สังคมเพราะเป็นการสื่อสารถึงความคิด ความเชื่อ และประสบการณ์ผลงานพยาบาล/วิจัยทางการพยาบาลที่แตกประเด็น ตกลงสู่สายตาสาธารณะ เป็นสาระสำคัญที่แบ่งปันบทเรียนแก่วิชาชีพและสังคม ไม่ให้สูญหายไปกับกาลเวลา เป็นการก้าวออกมาเพื่อแสดงศักยภาพที่ซ่อนอยู่ใต้ภูเขาน้ำแข็งของผู้ผลิต นำบทเรียนเขียนเป็นบทความ ดึงสาระสำคัญออกมาให้เป็นที่ยอมรับแก่สายตาประชาคม ปราบกฎแก่สังคม และบทความทางวิชาการนี้กลายเป็นดัชนีสำคัญที่บ่งบอก

ถึงความสามารถในการทำงานจึงเป็นที่มาว่า ทำไม?
ต้องเขียนบทความทางวิชาการ

งานพยาบาลถือว่าเป็นปฏิมากรรมทางสังคมที่มีเรื่องราวชีวิตดังท่านวัดสันซึ่งเป็นนักทฤษฎีทางการพยาบาล “ศาสตร์แห่งการดูแลมนุษย์ หรือ Human caring science” ได้ระบุว่า “งานพยาบาล...มีความงดงามและเป็นศิลปะ เป็นส่วนหนึ่งของการนำไปสู่การพยาบาลที่เน้นรูปแบบการดูแลที่เข้าถึงจิตใจกันระหว่างพยาบาลกับผู้ใช้บริการพยาบาล (Transpersonal caring model)”¹⁰.... เชื่อมโยงกับประสบการณ์ชีวิตของทั้งสองฝ่ายจนหลอมรวมกันเป็นหนึ่งเดียว.... เพื่อสู่การขึ้นากการปฏิบัติการพยาบาลจนเกิดการเยียวยาฟื้นฟู (healing) และนำไปสู่ความสมดุล (harmony) เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันกับร่างกาย จิตใจ และจิตวิญญาณ ในที่สุด

เป็นที่ประจักษ์ชัดว่า ธรรมชาติของงานพยาบาลมีเรื่องราว เรื่องเล่าที่เกิดจากการหยั่ง “รากศิลปกรรมล้ำเลิศถือกำเนิดบนชีวิตและเลือดเนื้อของมนุษย์” ดังตัวอย่างภาพหนึ่งของปรากฏการณ์หน้างานอันหนักหน่วงของพยาบาล¹¹

“...หอยผู้ป่วยหนึ่ง ณ ช่วงเวลา 18.30 น. มีผู้ป่วยจำนวนมากและหลายเตียงต้องนอนซ้อนกัน คือ เตียงละ 2 คน บิดามารดาบางคนเดินจงแขน เด็กป่วยเดินเล่นในหอยผู้ป่วย บ้างก็นั่งรับประทานอาหารอยู่ใต้เตียง กลืนอาหารโรงพยาบาลและอาหารอีสานที่ครอบครัวนำมาคละคลุ้งไปทั่วชวนให้หัวโหยสำหรับคนที่ยังไม่ได้รับประทานอาหารเย็น เสี่ยงพูดคุยระงมคละเคล้าไปกับเสียงร้องไห้กระจองอแงที่เกิดจากความปวดและความกลัวขณะที่พยาบาลกำลังนิตยาเวลา 18.00 น. พยาบาลที่เดินทำงานแข่งกับเวลา...เพื่อให้การนิตยาและแจกยาเวลา 18.00 น. เสร็จให้ทันเวลา เมื่อเวลาผ่านไปจนถึงเวลาที่งานตามกิจวัตรประจำวันเสร็จก็เป็นช่วงเวลาของการตรวจสอบและลงประวัติข้อมูลการรักษา-พยาบาลผู้ป่วย พยาบาลทำงานพลางพูดคุยกันไปพลางที่โต๊ะ

ทำงานพยาบาล หัวข้อการสนทนาส่วนใหญ่เป็นเรื่องครอบครัวของแต่ละคน แล้ววกเข้าสู่ปัญหาการทำงานที่หนักหน่วงและไม่มีเวลาให้ครอบครัว เช่น “ไม่มีเวลาให้ครอบครัวเลยดูซิ อันนี้ก็จะเอา อันนั้นก็จะเอา คนมีอยู่แค่นี้ใครจะไปทำไหว” “ใช่ที่ก็เหมือนกัน ดูซิ แก่นาค่นี้แล้วให้เราต่อเวร เข้าต่อบ่าย มา 3 วันแล้ว” “ช่วงนี้ H.A. (การประเมินคุณภาพโรงพยาบาล) ก็จะมาสำรวจ (งานที่ทำงานประจำ) ยิ่งยุ่งเข้าไปใหญ่ทำงานอะไรก็ไม่ทัน...”

คุณลักษณะเฉพาะของบทความเพื่อการสื่อสารทางวิชาชีพ/วิชาการ

ผ่านกระบวนการคิดว่า “ทำไม” ต้องเขียน “บทความ” ดังที่กล่าวมาแล้ว ดังนั้น ตามมาด้วยคำถามว่า “เขียนอย่างไร”(รูปที่ 1) ให้มีคุณภาพ ด้วยบทความทางวิชาการ (Scientific manuscripts) ประกอบไปด้วย บทความวิชาการ (อาจเป็นบทความอื่น ๆ เช่น ประเภท Review, Perspective, Editorial เป็นต้น) และบทความวิจัย (Original article) ซึ่งมีคุณลักษณะองค์ประกอบ (รูปที่ 2 และ 3) แตกต่างไปตามเนื้อหาที่มาซึ่งการก่อรูปของบทความ ดังนี้

1) บทความวิชาการเป็นการนำเสนอเนื้อหา อาจเป็นประเด็นที่คัดสรร กรณีศึกษา ปรากฏการณ์ทางสังคมที่ควรค่าสู่การวิพากษ์ เป็นต้น นำเสนอความคิดเห็นที่น่าสนใจอยู่ในยุคสมัย มีสาระ แก่นสาร สร้างสรรเป็นประโยชน์ทางวิชาการ ได้ข้อมูลแนวคิดที่แตกต่าง มีแหล่งอ้างอิง มีภาพความจริง เป็นปรากฏการณ์ มีการแสดงทัศนะ แสดงข้อคิดเห็น วิเคราะห์วินิจฉัยของผู้เขียนแทรกอยู่ด้วยตลอดเนื้อหา มีวิธีการเขียนที่ชวนให้ติดตาม ชวนคิด เนื้อหาสาระและวิธีเขียนเหมาะสมแก่ผู้อ่านระดับที่มีการศึกษาในวงวิชาชีพ มีข้อควรระวังในการเขียนบทความวิชาการ คือ แม้เป็นการเรียบเรียงเนื้อหาจากเอกสารวิชาการ แต่ต้องมีคุณลักษณะดังที่กล่าวข้างต้น ไม่ใช่การนำเสนอบทการทบทวนวรรณกรรม หรือ บทที่ 2 ของงานวิจัยที่ย่อยส่วน

ขั้นตอนการเขียนบทความวิชาการ

รูปที่ 1 แสดงขั้นตอนการเขียนบทความทางวิชาการ

2) บทความวิจัย เป็นบทความเผยแพร่งานวิจัยที่ทำมาแล้ว สาระสำคัญของบทความวิจัยดีหรือไม่ขึ้นอยู่กับกรอบงานวิจัย (A good research design becomes a good manuscript) ผู้ส่งบทความรับพิจารณาการตีพิมพ์เป็นบทบาทของทีมวิจัย อาจเป็นผู้ประพันธ์ชื่อแรก (First author) หรือผู้ประพันธ์บรรณกิจ (Corresponding author) ตามลักษณะการมีส่วนร่วมในผลงาน เนื้อหาบทความวิจัยต้องครบถ้วนสมบูรณ์และชัดเจนตลอดทั้งกระบวนการวิจัย อาทิ การกำหนดประเด็นปัญหา วัตถุประสงค์ การทบทวนวรรณกรรม ปรัชญาหรือสมมติฐาน (ในวิจัยเชิงปริมาณ) การเก็บรวบรวมข้อมูล การพิสูจน์หรือสมมติฐาน การวิเคราะห์ข้อมูล การประมวลสรุปผลและให้ข้อเสนอแนะ การอ้างอิงและอื่นๆ เนื้อหาควรแสดงให้เห็นว่าได้นำความรู้จากงานวิจัยมาตอบโจทย์และแก้ปัญหาเรื่องใดเรื่องหนึ่งให้ชัดเจน มีการสรุปกระบวนการวิจัยในผลงานวิจัย ให้สั้นกระชับ

คุณภาพบทความ คุณภาพบทความเขามองกันอย่างไรเพื่อให้ได้ตามเกณฑ์ ท่านระบุว่า “เป็นบทความทางวิชาการที่มีคุณภาพมาตรฐานต้องมีเนื้อหาสาระทางวิชาการถูกต้องสมบูรณ์และทันสมัย มีแนวคิดและการนำเสนอที่ชัดเจนเป็นประโยชน์ต่อวงวิชาชีพ/วิชาการ หากให้ดีขึ้นมาอีกต้องมีการวิเคราะห์และเสนอความรู้หรือวิธีการที่ทันสมัยต่อความก้าวหน้าทางวิชาการ และเป็นประโยชน์ต่อวงวิชาชีพ/วิชาการ มีคุณภาพคุณค่าแก่การอ้างอิงในฐานะข้อมูลอย่างกว้างขวางในระดับชาติมีความละเอียดและความลุ่มลึกทางวิชาการในระดับสูง หากระดับสูงขึ้นไปอีกควรมีลักษณะเป็นงานที่มีการสังเคราะห์ และสร้างสรรค์องค์ความรู้ใหม่ (body of knowledge) ทางวิชาการในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง มีการกระตุ้นให้เกิดความคิดและค้นคว้าอย่างต่อเนื่อง เป็นที่เชื่อถือและยอมรับในวงวิชาชีพ/วิชาการที่เกี่ยวข้องในระดับชาติหรือนานาชาติ⁹

องค์ประกอบบทความ

บทความวิชาการ	บทความวิจัย
ส่วนนำ- ชื่อเรื่อง ผู้เขียน บทคัดย่อ	ส่วนนำ- ชื่อเรื่อง ผู้เขียน บทคัดย่อ
เนื้อหา- กรณ-การปูพื้นฐานเข้าสู่เนื้อหาบทความ เป้าหมาย จุดยืน การได้มาซึ่งข้อมูล ทำไมเขียน	เนื้อหา- กรณ-ทำไมต้องทำวิจัยนี้ ถ้าไม่ทำจะเสียหายอย่างไร ใครใช้ประโยชน์
เนื้อความ- ตามที่วางโครงเรื่อง และแทรกความคิดเห็นของผู้เขียน	เนื้อความ- วัตถุประสงค์ (สมมติฐาน) วิธีวิจัย ผลวิจัย
สรุป- สรุปประเด็นสำคัญ/ประเด็นหลัก ทิ้งคำถาม/สรุปให้ผู้อ่านเห็นภาพ	สรุป-บทสรุป การอภิปรายผลและข้อเสนอแนะ
เอกสารอ้างอิง	เอกสารอ้างอิง กิตติกรรมฯ ประกาศภาคผนวก

รูปที่ 2 แสดงองค์ประกอบของบทความ

จริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการ ทุกขั้นตอนของการทำงานวิชาชีพและวิชาการ ล้วนต้องคำนึงถึงจริยธรรม ดังนี้ 1) ชื่อสัตย์ทางวิชาการ ไม่นำผลงานของผู้อื่นมาเป็น ผลงานของตน ไม่ลอกเลียนผลงานของผู้อื่น ไม่สร้างข้อมูลหรือข้อเท็จจริงอันไม่มีอยู่จริง (fabrication) ไม่บิดเบือนข้อมูลหรือข้อเท็จจริง (falsification) ไม่นำผลงานของตนเองในเรื่องเดียวกันไปเผยแพร่ ในวารสารวิชาการมากกว่าหนึ่งฉบับ ในลักษณะที่จะทำให้เข้าใจผิดว่าเป็นผลงานใหม่ รวมถึงไม่คัดลอก ข้อความใด ๆ จากผลงานเดิมของตน โดยไม่อ้างอิงผลงานเดิมตามหลักวิชาการ 2) อ้างถึงบุคคลหรือแหล่งที่มาของข้อมูลที่น่าใช้ในผลงาน ทางวิชาการของตนเพื่อแสดงหลักฐานของการค้นคว้า 3) ไม่ละเลยหรือไม่ละเมิดสิทธิส่วนบุคคลของผู้อื่นหรือสิทธิมนุษยชน 4) ต้องได้มาจากการศึกษาโดยใช้หลักวิชาการ เป็นเกณฑ์ ปราศจากอคติ และเสนอผลงานตามความเป็นจริง ไม่จงใจเบี่ยงเบนผลการศึกษาหรือวิจัย โดยหวังผลประโยชน์ส่วนตัว หรือเพื่อก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้อื่น และเสนอผลงานตามความเป็นจริง ไม่ขยายข้อค้นพบ โดยปราศจากการตรวจสอบยืนยันในทางวิชาการ 5) นำผลงานทางวิชาการไปใช้ประโยชน์ในทางที่ชอบธรรมและชอบ

ด้วยกฎหมาย 6) หากผลงานทางวิชาการมีการใช้ข้อมูลจากการทำวิจัยในคน หรือสัตว์ ผู้ขอจะต้องยื่นหลักฐานแสดงการอนุญาตจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยของสถาบันที่ดำเนินการ⁹

การเขียนบทความวิจัยเพื่อตีพิมพ์ : สะท้อนคิดพิชิตใจวารสารไทย

เมื่อคนทำวิจัยจบ แต่งานยังไม่จบ ยังมีภารกิจสำคัญที่ต้องไปต่อ นอกจากการทำเล่มรายงานที่สำคัญต้องได้บทความเผยแพร่แก่สังคม นำผลที่ได้เผยแพร่ให้โลกรู้ ไม่ว่างานวิจัยนั้น ๆ จะทุนเล็กหรือยิ่งใหญ่ “วิจัยเล็กใหญ่ ไม่สำคัญเท่าตีพิมพ์เผยแพร่” เขียนบทความวิจัย (Manuscript writing) โดยเฉพาะเผยแพร่ในวารสารทั้งแบบรูปเล่มหรืออิเล็กทรอนิกส์ที่มีมาตรฐานวิชาการดังที่กล่าวมาแล้ว⁹ และบทความวิจัยที่มีคุณภาพต้องมีคุณลักษณะสำคัญ คือ มีความคิดริเริ่ม (originality) มีความใหม่ (novelty) ชัดเจน เห็นแล้วดึงดูดใจให้ค้นคว้า และมีประโยชน์เชิงวิชาชีพ วิชาการ¹²

โครงสร้างใหญ่ที่เป็นพื้นฐาน (IMRD) ของบทความวิจัยต้องมีประกอบด้วย บทนำและวรรณกรรม (Introduction-I) วิธีการวิจัย (Methods-M) ผลวิจัย (Results-R) และอภิปรายผลการวิจัย (Discussions-D)

ทั้งนี้ หลักในการเขียนงานบทความวิจัยควรสั้น กระชับ ตรงประเด็น เข้าใจง่าย ใช้ภาษาเขียน เนื้อหา ทิศทางการเขียน การใช้คำศัพท์มีความสอดคล้องกัน (consistent) ตลอดทั้งฉบับ ภาษาที่เขียน หากใช้คำทับศัพท์ก็ต้องสอดคล้องกับศัพท์ราชบัณฑิตยสถานกำหนด ในการเขียนบทความ ให้เลือกวารสารที่จะส่งก่อนเพื่อจะได้ศึกษารูปแบบการเขียนบทความจากวารสารที่ต้องการจะส่งไปตีพิมพ์ให้เข้าใจและชัดเจน เพราะวารสารแต่ละฉบับต่างมีข้อกำหนดและรูปแบบในการตีพิมพ์แตกต่างกัน เช่น ในด้านรูปแบบ (format) ฟอนต์ การอ้างอิง และอื่น ๆ แล้วเตรียมร่างต้นฉบับให้เป็นไปตามคำแนะนำของวารสารนั้น ๆ

องค์ประกอบหัวข้อบทความวิจัย มีลำดับดังนี้

ชื่อเรื่อง (Title) ผู้เขียน (Author) วุฒิ การศึกษา-ตำแหน่งหน้าที่การงาน (Qualification) และหน่วยงานต้นสังกัด (Affiliation): ภาษาไทยและอังกฤษให้สอดคล้องกัน การตั้งชื่อเรื่อง ไม่ควรกำกวม และกว้างเกินไป มีความน่าสนใจ สอดคล้องกับสาระที่นำเสนอในงานวิจัย บอกถึงประเด็นสำคัญของเนื้อหา

วัตถุประสงค์การวิจัย ให้ความคิดที่เป็นเชิงตรรกะอันเนื่องมาจากช่องว่างของความรู้/ปัญหา เพื่อตอบคำถามงานวิจัยนั้น ๆ

บทนำ (Introduction) เขียนถึงความเป็นมา รวมถึงวัตถุประสงค์บทความ ขอบเขตเนื้อหาของบทความ กรอบแนวคิดทฤษฎีซึ่งงานวิจัยที่นำเสนอ ในบทความ เนื้อหาอาจเริ่มต้นบรรยายว่าทำไมถึงศึกษา ศึกษาด้วยวิธีอะไรและผลที่คาดว่าจะได้คืออะไรให้เน้นหนักประเด็นที่ต้องการศึกษาให้ตรงประเด็น พร้อมระบุ ภูมิหลัง (Background) บริบท สภาพปัญหาที่เป็นอยู่มี ช่องว่างของความรู้ซึ่งนำไปสู่เหตุผลของการทำวิจัยแล้ว เชื่อมโยงกับวัตถุประสงค์การวิจัยข้างต้น

ทบทวนวรรณกรรม (Literature review) ให้มีจุดเน้นที่อยู่ในขอบเขตงานวิจัย ขมวดเนื้อหาที่เกี่ยวข้องว่าปัจจุบันมีความรู้อะไรบ้างแล้ว วิเคราะห์ วิพากษ์ความรู้ที่ยังไม่ทราบ อธิบายว่างานวิจัยนี้ใช้แก้

ปัญหาปรากฏการณ์เดิมอย่างไร แตกต่างหรือโดดเด่น จากงานวิจัยที่ทำมาแล้วอย่างไร นำไปสู่การศึกษา เกิดคำถามวิจัยว่าอย่างไร คำตอบสามารถเพิ่มเติมเติม ช่องว่างอะไร ถ้าหากจะสามารถคลี่คลายปัญหาอะไร ถ้าไม่ทำจะก่อให้เกิดผลเสียอะไรบ้าง จึงจำเป็นในการ อ้างอิงเอกสารที่เป็นปัจจุบัน เก่าไม่เกิน 5-10 ปี เพราะ หากเก่ามากอาจไม่สามารถชี้ว่าปัญหานั้น ๆ ว่ายังดำรง อยู่หรือไม่ ยกเว้นเอกสารที่หาไม่ได้ก็แล้ว

วิธีการวิจัย (Methods) เขียนให้เชื่อมโยง กับคำถามและวัตถุประสงค์การวิจัยสู่การออกแบบวิจัย ตามที่นำเสนอ พร้อมระบุเอกสารอ้างอิง อธิบายการได้ มาและเข้าถึงซึ่งกลุ่มตัวอย่างหรือผู้ให้ข้อมูล ขั้นตอน ดำเนินการให้กระชับ ชัดเจน การเลือกใช้สถิติวิธีการ เชิงปริมาณ หรือวิธีการเชิงคุณภาพ ความเที่ยงความ ตรง ความน่าเชื่อถือ และควรมีเอกสารอ้างอิง

ผลการวิจัย (Results) เป็นส่วนบรรยายผล การศึกษาที่ได้ ควรมีตาราง แผนภูมิ รูปภาพ ประกอบ ช่วยความเข้าใจ เนื้อหาส่วนนี้เป็นส่วนสำคัญที่ได้ลงทุน ลงแรงไปทั้งหมดอธิบายให้เข้าใจง่ายข้อค้นพบคืออะไร

อภิปรายผลการวิจัย (Discussion) อธิบาย และตีความผลการวิจัยที่ได้จากการศึกษาให้การเขียน ให้ขมวดสรุปข้อค้นพบสำคัญไม่เกิน 2-3 ประโยค ไม่ใช่ ลอกข้อเขียนผลการศึกษาซ้ำ จากนั้นอภิปรายขมวด สาระสำคัญเปรียบเทียบผลที่เราค้นพบกับการศึกษา ก่อนหน้านั้น ซึ่งได้จากการทบทวนวรรณกรรมมาก่อน วิพากษ์วิจารณ์ประเด็นที่เหมือน หรือแตกต่างกับผล วิจัยอื่น มีข้อควรระวัง คือ ไม่ควรเปรียบเทียบมากเกินไปและไม่มีการขมวดประเด็น จนมองไม่เห็นสาระ สำคัญที่ค้นพบในงานของเรา และนำเสนอ/ข้อเสนอแนะที่ค้นพบและประโยชน์จากงานวิจัยของบทความ ครั้งนี้ นอกจากนี้ เนื้อหาในส่วนการอภิปรายผลวิจัย ควรมีการวิพากษ์ถึงจุดแข็ง และข้อจำกัดของงานวิจัย ในบทความ ระบุว่ามียะไรบ้าง มีการบรรเทาปัญหา ที่คาดว่าจะเกิดจากข้อจำกัดนี้อย่างไรเพื่อให้เกิดความ น่าเชื่อถือของผลงานวิจัย

สรุปและข้อเสนอแนะ สรุปความตั้งแต่ช่องว่างของปัญหา นำมาสู่คำถามการวิจัย ได้ข้อค้นพบจบด้วยการให้ข้อคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะของบทความวิจัยที่ทํานี้ มีข้อควรระวังคือผลจากงานที่มีความเฉพาะในส่วนที่เขียนในบทความวิจัยนี้ไม่ใช่โครงการทั้งหมดและไม่ใช้ข้อเสนอแนะทั่วไปจากการทบทวนวรรณกรรม

ส่วนเนื้อหาอื่นๆ เช่น กิตติกรรมประกาศ เอกสารอ้างอิง บทคัดย่อไทย-อังกฤษ คำสำคัญไทย-อังกฤษซึ่งต้องแปลความแล้วสอดคล้อง เท้าเทียม

เรื่องเนื้อหาและความหมาย ไม่ขอก้าวในที่นี้ให้ดูตามคำแนะนำของวารสารที่ส่งเพื่อรับการพิจารณาตีพิมพ์

อย่างไรก็ดีมีเทคนิคการช่วยเขียนเนื้อหาที่เน้นสาระสำคัญของบทความที่เตรียมไว้ เช่น อาจมีสาระสำคัญ 2-3 สาระ เพื่อเขียนให้สอดคล้องความคิดจากท่อนสู่ท่อนจากส่วนแรก-บทนำ จนถึงส่วนสุดท้าย-ข้อเสนอแนะ ให้มีความกลมกลืนของเนื้อหาตลอดบทความด้วยวิธีการสร้างตารางเมทริกซ์ (Matrix table) เป็นตัวช่วยในการเขียนเนื้อหา

สาระสำคัญ	บทนำ	วิธีวิจัย	ผลวิจัย	อภิปรายฯ	ข้อจำกัด	ข้อสรุป	เสนอแนะ
สาระ 1	↓	↗	↗	↗	↗	↗	↗
สาระ 2		↓	↗	↗	↗	↗	
สาระ 3	↘	↘	↘	↘	↘	↘	↓

รูปที่ 3 แสดงตารางเมทริกซ์ส่งต่อสาระสำคัญในแต่ละส่วนบทความ

ตัวอย่างการใช้เทคนิคนี้ในการเขียน คือ บทความที่ผู้เขียนศึกษาสุขภาพสตรีในสลัม¹³ ในปี 2547 ซึ่งเป็นก้าวแรกของการส่งตีพิมพ์นานาชาติและน่าประทับใจที่ได้รับการตอบรับตีพิมพ์โดยไม่มีการแก้ไข ได้ข้อคิดเห็นจากผู้ทรงคุณวุฒิว่าเป็นเรื่องที่น่าสนใจแล้วได้กลั่นน้ำครำในสลัม ในการเขียนมีสาระที่ส่งต่อเพื่อวิพากษ์ (argument) 3 ประเด็น คือ คำถามการวิจัยแนวคิดด้านเพศภาวะและค่านิยมสังคมไทยอีสานส่งต่อประเด็นนี้ในทุกส่วนจนถึงข้อสรุปและเสนอแนะการวิจัย

สำหรับการพิจารณาส่งตีพิมพ์วารสารไทย นอกเหนือจากคุณสมบัติที่ทางการยอมรับในคุณภาพตามเกณฑ์ที่กล่าวมาแล้ว⁹ ควรเลือกตีพิมพ์ในวารสารที่ควิไม่ยาวนานกจนตีพิมพ์ข้ามปีเพราะงานเราเก่าลงทุกวัน และมีความเป็นมิตร มีคำแนะนำในการปรับแก้ได้เรียนรู้ไปด้วยกัน ทำงานเร็วและไม่สร้างประสบการณ์เชิงลบแก่ผู้เขียน

ในที่นี้ผู้เขียนขอให้กรณีตัวอย่างขั้นตอนการส่งรับพิจารณาตีพิมพ์ในวารสารพยาบาลศาสตร์และสุขภาพ (Journal of Nursing Science and Health) (รูปที่ 4) โดยเริ่มจากการเข้าไปศึกษาคำแนะนำผู้เขียนบนเว็บไซต์วารสารด้วยตนเอง (<https://he01.tci-thaijo.org/index.php/nah>) ลงทะเบียนเข้าเป็นผู้ใช้งานและส่งเอกสารต้นฉบับเพื่อตีพิมพ์และติดตามผลทางออนไลน์ได้ กำหนดระยะเวลาการอ่านของผู้ทรงคุณวุฒิไม่เกินสองสัปดาห์ ทั้งนี้แปรผันตามปัจจัยเงื่อนไขแต่ละท่านและบทความที่ส่งมา แต่กองบรรณาธิการพยายามติดตามให้ใช้เวลาน้อยที่สุดเท่าที่ทำได้

รูปที่ 4 แสดงลำดับขั้นตอนการส่งบทความรับการพิจารณาตีพิมพ์

ในการส่งบทความเข้ารับการพิจารณาตีพิมพ์ในวารสารดังกล่าว เริ่มจาก 1) การลงทะเบียนเป็นผู้ใช้งานของวารสาร หากเคยลงทะเบียนแล้วไม่จำเป็นต้องลงซ้ำ ล็อกอินเข้าใช้งานได้เลย เปิดข้อมูลคำแนะนำแก่ผู้เขียนซึ่งแขวนไว้บนเว็บไซต์ ตรวจสอบบทความที่เตรียมไว้ว่าสอดคล้องกับแนวทางที่วารสารกำหนดหรือไม่ ปรับแก้ไขก่อนจนพร้อมส่งบทความเข้ารับการพิจารณา 2) กองบรรณาธิการพิจารณาต้นฉบับที่ส่งเข้ารับการพิจารณาตีพิมพ์ ถึงเนื้อหาเบื้องต้น รูปแบบการพิมพ์ จริยธรรมวิจัยในมนุษย์ และอื่นๆ หากมีปัญหาส่งกลับให้คณะผู้วิจัยตรวจแก้ไขก่อนเริ่มกระบวนการประเมินคุณภาพบทความ 3) ขั้นตอนการจ่ายค่าธรรมเนียมการตีพิมพ์ และสมัครเป็นสมาชิการวารสาร หากยังไม่เคยเป็น 4) แต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิประเมินคุณภาพบทความซึ่งโดยทั่วไปเชิญผู้ทรงคุณวุฒิในฐานข้อมูล 2 ท่านตามมาตรฐานวารสารระดับชาติ/นานาชาติ หรือ 3 ท่านหากผู้เขียนระบุความต้องการระยะเวลาที่กำหนดการพิจารณาและส่งผลกลับให้บรรณาธิการ คือ สองสัปดาห์ 5) บรรณาธิการผู้ช่วยและบรรณาธิการพิจารณาผลข้อเสนอแนะจากผู้ทรงคุณวุฒิ

บทความความถูกต้องของภาพรวมบทความ ความถูกต้องตามหลักวิชาการด้านสถิติ (ถ้ามี) และด้านภาษา แล้วส่งกลับให้ผู้เขียนปรับปรุงตามคำแนะนำ ขั้นตอนนี้ใช้เวลา 1-3 สัปดาห์ บางครั้งอาจมีการชี้แจงสื่อสารระหว่างบรรณาธิการและผู้รับผิดชอบบทความเพื่อทำความเข้าใจประเด็นการแก้ไขทางโทรศัพท์ตามความจำเป็น

ทำอะไร? ให้ถึงซึ่งเป้าหมาย: เคล็ดไม่ลับ ฉบับใหม่

เมื่อคิดจะเขียนบทความ เริ่มที่การคิด...คิดจะเขียนอะไร ในสิ่งที่มียุ่ วิเคราะห์ผู้อ่านเป็นใคร ซึ่งอาจพูดคุยระดมสมองกับผู้ร่วมงาน ถึงประเด็นที่จะต้องใหญ่แต่สร้างสรรค์ มีแนวคิดข้อถกเถียงที่น่าสนใจ แล้วถอดความคิด ทำแผนกิจกรรม ระดมข้อมูลที่มีอยู่ เชื่อมโยงสู่การเขียนออกมาเป็นข้อความ เป็นย่อหน้า ปะติดปะต่อ ในแต่ละย่อหน้าเข้าด้วยกัน จากนั้นอ่านบทความที่เขียนกลับไปกลับมาว่าสิ่งที่เขียนสื่อตรงใจไหม เขียนถูกไหม ทำเช่นนี้เป็นห่วง (loop) เป็นเลข 8 (รูปที่ 5) ที่หมุนวนทำทุกวันอย่างมีวินัย มี

ตารางงานและพยายามทำให้ได้ ให้บรรลุเป้าหมาย ซึ่งทุกชิ้นงานที่บรรลุเป้าหมายได้ ย่อมอยู่ที่ความมุ่งมั่น ตั้งใจของผู้เป็นเจ้าของงานที่ต้องก้าวข้ามผ่านอุปสรรคด้วยตนเอง ด้วย “คาถาสู้ยิบ 10 ข้อ” ดังนี้ 1) มุ่งมั่น

2) ปั่นโครง 3) โยง-คมชัด 4) จัดรูปตามวารสาร 5) กาลเวลายื่นต้องใช่ 6) ให้คนนอกช่วยอ่าน 7) ส่งวารสารถูกที่ 8) ตรวจสอบเอนเอตฉบับ 9) จับมันหมั่นตามแก้ไข 10) สมใจดีพิมพ์

รูปที่ 5 แสดงวงจรของความมุ่งมั่นเขียนบทความเพื่อการตีพิมพ์ให้สำเร็จ

1. **มุ่งมั่น:** มีความมุ่งมั่นในการเขียนบทความให้สำเร็จและมีคุณภาพ มีคุณค่า ก่อนอื่นต้องมีความเข้าใจในงานตนเองและมีข้อมูลพร้อมในการนำเสนอ หากเป็นงานวิจัย เขียนระเบียบการวิจัยที่ถูกต้องทุกขั้นตอน ก่อนการออกแบบการวิจัยต้องผ่านการทบทวนวรรณกรรมตามความเหมาะสม เมื่อได้วิธีการวิจัยแล้วจะช่วยลดเวลาที่เสียไปกับการแก้ไขปัญหาเมื่อทำงานจริง เพื่อให้ได้ข้อมูลที่สมบูรณ์หรือแสดงได้มีการวางแผนเค้าโครงเนื้อหาบทความซึ่งในงานวิจัยหนึ่งเรื่อง อาจเขียนบทความได้หลายแนวคิด จึงควรวางแผนการเขียนไว้ตั้งแต่ต้นมือ ทอยทำ ไม่ให้งานหนักช่วงท้ายที่ตัดสินใจส่งตีพิมพ์

2. **ปั่นโครง:** เขียนวางโครงเรื่องแต่ต้นมือ เช่น อาจเริ่มเขียนบทความวิจัย แม้ยังไม่สำเร็จก็สามารถเริ่มตั้งโครงร่างบทความไว้ได้เลย แล้วสร้างแผนการเขียน พยายามทำให้เป็นไปตามแผน ทอยเขียนไปเรื่อย ๆ ในส่วนที่เขียนได้ก่อน เช่น บทนำ ความสำคัญฯ ทบทวนวรรณกรรม วิธีการวิจัย ซึ่งหาก

ทั้งไว้นานจะเรื้อรังจดจำเรื่องงานไม่ได้

3. **โยง-คมชัด:** ต้องเขียนให้กระจ่าง เขียนให้แจ่มชัด หากไม่สามารถเขียนให้ผู้อื่นเข้าใจได้ชัดเจน ย่อมทำให้เสียเวลาแก้ไข กลับไปกลับมาโดยไม่จำเป็น ทำให้มีโอกาสสูญเสียการตีพิมพ์ได้

4. **จัดรูปตามวารสาร:** ยึดตามคำแนะนำตามที่วารสารแนะนำ เพื่อไม่ให้เสียเวลาในการแก้ไข อาทิ รูปแบบการเขียน จำนวนคำที่มี หัวข้อบังคับ ระบบการอ้างอิง เป็นต้น

5. **กาลเวลายื่นต้องใช่:** เวลาที่ส่งให้เหมาะสม เลือกวารสาร และเวลาที่เหมาะสมในการส่งตีพิมพ์ หากท่านมีข้อมูลจำนวนมากอยู่แล้วแต่ยังคงทำการทดลองอยู่ให้พิจารณาว่างานวิจัยของเราสามารถแยกออกเป็นส่วนๆ ได้อย่างไรวิธีการนี้ช่วยให้สามารถเผยแพร่การศึกษาก่อนหน้านี้ได้เร็วขึ้น ไม่เกะเกิบก่อนการศึกษาเสร็จสิ้น

6. **ให้คนนอกช่วยอ่าน:** เพื่อฟังความคิดเห็นของบุคคลอื่นก่อนตัดสินใจส่งตีพิมพ์ เข้าตำรา

“หลายหัวดีกว่าหัวเดียว” ในการมองหาข้อด้อยเพื่อเติมเต็ม

7. **ต้องส่งให้อุทิศ:** เลือกส่งตีพิมพ์ในวารสารที่ใช้เหมาะสมกับเนื้อหาของเรา

8. **ตรวจดีเอ็นเอต้นฉบับ:** ตรวจสอบรูปแบบและคำผิดในการพิมพ์ อย่างเคร่งครัด เพื่อลดปัญหาความผิดพลาดในการตีพิมพ์บทความ

9. **จับมันหมั่นตามแก้ไข:** ติดตามขอรับการตอบกลับจากวารสารที่ส่งรับการพิจารณาตีพิมพ์ จากผู้ทรงคุณวุฒิและกองบรรณาธิการ

10. **สนใจตีพิมพ์:** เป็นเวลาแห่งการชื่นชมที่บทความของเราได้รับการตีพิมพ์

ปัญหาอุปสรรคการเขียนบทความของพยาบาล เป็นหัวข้อที่กำหนดโดยผู้จัดประชุมครั้งนี้ ซึ่งถ้าให้ตรงประเด็นควรระดมประสบการณ์จากเจ้าของประสบการณ์เอง แม้จั่วหัวเรื่องว่าเป็นปัญหาของพยาบาล แต่เป็นภาพปรากฏการณ์ร่วมได้ทุกอาชีพ บทความในที่นี้เป็นปัญหาทั้งบทความวิชาการและวิจัยที่ถอดประสบการณ์จากการสนทนาเร็วๆ กับเครือข่ายออนไลน์ ดังนี้

1. **ความชอบส่วนตัว:** เป็นคุณลักษณะส่วนบุคคลที่ไม่มีถูกผิด บางคนชอบเขียน บางคนร้องเพลงเก่ง บางคนชอบพูดเล่าเรื่องตลกจ๊อบไมค์เมื่อใดคนฟังหัวเราะน้ำตาไหลท้องคัดท้องแข็ง แต่เมื่อต้องประเมินผลงานด้วยบทความ ท่านที่ไม่ชอบเขียนจะสามารถหาวิธีสร้างสมดุลให้เกิดผลงานเขียนได้อย่างไรท่ามกลางเทคโนโลยีมีให้เลือกใช้มากมาย

2. **แรงบันดาลใจ:** ขาดแรงบันดาลใจในการเขียน แรงบันดาลใจมีความสำคัญมากต่อการผลิตทุกชิ้นงาน ตัวอย่างหนึ่งแรงบันดาลใจของการเขียนบทความเรื่องหนึ่ง ในช่วง พ.ศ. 2537 ที่ผู้เขียนหลักเป็นอาจารย์สอนคลินิกที่หอผู้ป่วยเด็กป่วยเรื้อรัง นักศึกษาพยาบาลจัดกิจกรรมการเล่นด้วยการ “วาดเส้นสายระบายสี” พอวาดเสร็จให้เด็กบรรยายผลงานพบว่า ด.ช.ทองเหรียญ 9 ขวบ เขียนอักษรประดิษฐ์ตัว

โตเต็มกระดากเอสี่พร้อมระบายสีสวยงามว่า “อยากกลับบ้าน” เขาอธิบายผลงานว่ามาอยู่ที่โรงพยาบาลนานแล้ว คิดถึง ทุกคนที่บ้าน คิดถึงบ้าน ฯลฯ ภาพเบื้องหน้าและคำบรรยายสร้างอารมณ์สะท้อนใจและกระตุ้นแรงบันดาลใจให้มีความอยากในการเขียนทันที และเริ่มบทนำของบทความด้วยประโยคบอกเล่าที่ทองเหรียญพูดในการนำเสนอผลงานตนเอง¹⁴

3. **ทัศนคติต่อการเขียนบทความ:** หากท่านใดที่ยังกังวลต่อการเขียนบทความ หรือ การหนีปัญหาด้วยการเบี่ยงเบนความสนใจไปทำงานอื่น คงต้องหาวิธีแก้ไข เช่น การพูดกับจิตสำนึกตนเองที่กดทับไว้ได้ภูเขาน้ำแข็งว่า “เราทำได้ง่ายนิดเดียว” แล้วตั้งต้นลุย!

4. **ฝึกฝนการเรียบเรียงความคิด:** ฝึกฝนเขียนๆๆๆ และเขียน ฝึกเรียบเรียงความคิด ไม่ย่อท้อต่อการวนแก้ไข ในที่สุดความสำเร็จเป็นของผู้พยายาม

5. **ภาษาวิชาการ:** เป็นเรื่องเฉพาะตัวที่ควรสังเกตตนเอง หรือ เมื่อได้รับคำแนะนำให้แก้ไข อย่าโกรธผู้วิจารณ์ ควรขอบคุณที่เขาเสียเวลาอ่านประเมินงานของเรา เช่น ความชอบส่วนบุคคลที่ใช้คำ ภาษาพูด “จะ, แบบ, ก็” บางคนติดใช้คำว่า “จะ” ในทุกเรื่องแม้สิ่งที่กำลังเขียนเป็นเรื่องอดีตที่ผ่านมาแล้ว ตรวจสอบตนเองเรื่องการเขียนที่ ซ้ำซาก วนวน เยิ่นเย้อ

6. **ความเข้าใจงาน:** หมั่นทำความเข้าใจในงานตนเอง ถ้าไม่รู้ให้ถามผู้รู้ เพราะการมีความเข้าใจช่วยให้เราตีความแตกประเด็นเนื้อหาได้ หรือทำความเข้าใจด้วยการอ่านให้มากที่สุดที่อาจารย์ฝรั่ง “สมัยเรียนวิทยาศาสตร์” มักบอกให้ consult with literature ค้นให้มากที่สุดจะช่วยเรื่องความเข้าใจได้

7. **ฝึกฝนให้เป็นคนมีสาระสำคัญที่อยากส่งต่อเสมอ:** ฝึกการสร้างคำถามต่อตนเองให้เป็นนิสัยว่ามีสาระสำคัญอะไรที่ต้องการสื่อสารไปยังสังคมให้เป็นนิสัย เมื่อพบประเด็นที่น่าสนใจช่วยทำให้เกิดแรงบันดาลใจในการเขียน การวิจัยต่อเนื่อง เช่น เมื่อนั่งดูละครเป็นกิจกรรมนันทนาการ เนื้อหาของเรื่องนำมาใช้ประโยชน์ได้ดีต่อสังคม ปรารถนาดีต่อสังคม อยากส่ง

สารนี้ไปยังสังคม และเป็นประเด็นส่วนตัวมีความสนใจ และมีประสบการณ์ จึงนำมาสู่การเกิดแรงบันดาลใจ ในการเขียนบทความได้¹⁵

ประเด็นอื่นๆ: ปัญหาอุปสรรคที่กล่าวมานี้ เป็นข้อมูลเบื้องต้น หากให้ตรงกับประเด็นปัญหา ควรถามจากเจ้าของประสบการณ์โดยตรง อย่างไรก็ตาม ก็ยังมีประเด็นอื่นๆที่มีผู้นำเสนอ แต่ผู้เขียนมิได้นำมาอธิบายเพราะเป็นสิ่งที่เรียนรู้ได้ อาทิ ความรู้ทาง เทคโนโลยี ความสามารถด้านภาษา การบริหารจัดการ ด้านเวลาส่วนบุคคล นอกจากนี้ยังมีประเด็นอ่อนไหว ชวน “อ่านให้เกิดเรื่อง” ได้ คือ “ความสามารถเชิงวิเคราะห์” ซึ่งผู้เขียนในฐานะร่วมวิชาชีพไม่สามารถรับได้ เพราะสิ่งสำคัญเราต้องไม่ “ด้อยค่าตนเอง” สิ่งเหล่านี้ล้วนอยู่ที่การฝึกฝนตนเองให้เดิน ค่อยๆ ก้าว กินข้าวที่ละคำ บนเส้นทางยาวล้า นัชมั่นลั ย่อมต้องมีก้าวแรกเสมอ ก้าวต่อไปพี่น้อง !

สรุป

บทความนี้นำเสนอสาระในการเขียนบทความ ทางวิชาการอันประกอบด้วยบทความวิชาการและ บทความวิจัย ซึ่งถือว่าการผลิตผลงานเชิงวิชาชีพ ที่เผยแพร่สู่สังคม ได้นำเสนอคุณลักษณะเฉพาะของ บทความเพื่อการสื่อสารทางวิชาชีพ/วิชาการ องค์ ประกอบสำคัญของบทความทางวิชาการ เกณฑ์ คุณภาพของบทความทางวิชาการจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการ องค์ประกอบและแนวทางการ เขียนบทความวิจัย แสดงตัวอย่างขั้นตอนของการส่ง บทความเพื่อรับการพิจารณาตีพิมพ์ในวารสารที่คัดสรร รวมถึง ปัญหาอุปสรรคในการผลิตผลงานวิชาการ สำหรับพยาบาล

References

1. Jongudomkarn D. Nurses: Being a laborer with stagnant brain? Matichon 1991;14(4984):8. (in Thai)
2. Jongudomkarn D. An illegal abortion: the ugliness of Thai society! Matichon 1994; 17(5930):19. (in Thai)
3. Jongudomkarn D. Just increasing production of nurses policy, can this really solve the problem of shortage of them? Matichon 1994; 17(5923):20. (in Thai)
4. Jongudomkarn D. Nurseries: The beginning of human development centers. Matichon 1995; 18(6254):31. (in Thai)
5. Jongudomkarn D. Crisis of the current Thai families. Matichon 1995;18(6257):32. (in Thai)
6. Pottie K, Siu W, Duclos P, Antwi-Agyei KO, Chambers C, Goubert L, et al. New recommendations to prevent pain during immunizations :WHO position paper – September 2015. VACCINE 2016;34(32):3627.
7. World Health Organization team. Weekly Epidemiological Record. [Internet] 2015 Sep. Reducing pain at the time of vaccination: WHO position paper: 90(39): 1–6. Available from: <https://www.who.int/publications/i/item/who-wer9039>
8. Taddio A, McMurtry CM, Shah V, Pillai Riddell R, Chambers CT, Noel M, et al. Reducing pain during vaccine injections: Clinical practice guideline. CMAJ 2015;187(13):975–82. Available from: <https://www.cmaj.ca/content/cmaj/suppl/2015/08/24/cmaj.150391.DC1/150391-guide-7-at.pdf>, 2015.
9. Announcement of the civil service commission on criteria and procedures for appointing persons to positions; Assistant Professor, Associate Professor, and Professor. Royal

- Gazette, B.E. 2564 (2021); 139 (4 d): 22,2021-01-7 (in Thai)
10. Watson J, Woodward TK. Jean Watson's theory of human caring. *Nursing theories and nursing practice*. 2010;3:351-69.
11. Jongudomkarn D, Forgeron P, Siripul P, Finley A. My child you must have patience and kreng Jai: Thai parents and child pain. *Journal of Nursing Scholarship* 2012; 140(4):323-31.
12. Tang J. Are you ready to publish? Top tips on how to prepare your manuscript. [Internet] THE: Time Higher Education;2022 [cited 2023 Jul 3]. Available from: <https://www.timeshighereducation.com/campus/are-you-ready-publish-top-tips-how-prepare-your-manuscript>.
13. Jongudomkarn D, West BJM. Work life and psychological health: the experiences of Thai women in deprived communities. *Health Care for Women International* 2004;25(6): 527-42.
14. Jongudomkarn D. Chronic illness: Disillusionment... family recession that nurses could not ignore!. *Journal of Nursing Science and Health* 1994;17(1-4):7-14. (in Thai)
15. Jongudomkarn, D. Adopting the key messages of movies and shows to create an academic knowledge: "Being a conscious family". *Journal of Nursing Science and Health* 2023;46(2): 1-8. (in Thai)